

KURYER LITEWSKI

Za Najwyższem Dozwoleniem

IMPERATORA I MCR CAESAR ROSSYI.

W WILNIE V. S. 3. WRZESNIA 1802. ROKU WE SRZODE

z Wilna 3. Września.

Wspomnieliśmy w N. 70., jakim obrzędkiem w tej stolicy obchodzony był dzień imienia Najjaśniejszego PANA; daliśmy dokładniejszy dziś opisane teży uroczystości. Magistrat, Kupcy, gminni, i wszyscy obywatele miasta Wilna, szczerobliwym łask Monarchicznych udziałem obdarzeni, oswobodzeni z długow zaciągniętych w czasie zamieszania; na przyzycie potrzeby i podzwignienie się z upadku mając darowane miłościwie znaczne summy, odpuszczone podatki; niedawno ufcześliwieni obecnością w murach swoich ALEXANDRA I. chcąc naczulszą wdzięczność oświadczyć, i pamiątkę podać następnym pokoleiom, dzień Sierpnia 30. imieniowi JEGO poświęcony, uroczystym nadinne obrzędkiem obchodzić postanowili. O godzinie 10. z rana zgromadziły się wszystkie stany pod chorągwiem swoim do Kościoła Katedralnego na nabożeństwo, za długie dni i szczęśliwe panowanie dobrego Monarchy. Mszą wielką śpiewał Biskup Suffragan Pilchowski, podczas której był grany Koncert przez JP. Ant. Steinigera. tłumów zgromadzonego ludu obzerać świątynia ogarnąć nie mogła. Portret ALEXANDRA I. ufcześliwie trafiony przez JP. Brzulfkiewicza tuteższego Artystę, na Tronie pod Bald kinem bogatym stojący zciagał na siebie oko ciekawe.

O godzinie z południa r. 8. osob Magistratowych podniosło portret, 10. guinnych niesło baldakin, otaczali chorągwie Kupieckie; poprzedzały wszystkie cechy, na których czele jechało heroldów 3. muzyka na 2 chory podzielona marsz grała tryumfalny. Tym sposobem portret z Kościoła ulicą zamkową przez Rynek do Ratusza przeniesiony, przed stopniami zpotykało wielu znaczących obywateli. Gdy już został umieszczony w Radney sali, zabrawszy głos JP. Burmistrz Bietsch: „Obywatele, powiedział, dzień dzisiejszy Państwu Rosyjskiemu uroczysty, szczerulniey dniem jest radości i wesela miastu naszemu, które MONARCHA WIELKI i Miłośiwy od ciężarów oswobodził, szczerobliwie obdarzył. Na wieczną pamiątkę wdzięczności naszej stawiamy w miejscu publicznych obrad Portret JEGO. Niech potomki naszej przypatrując się temu wyobrażeniu wspominaia, jak ich Oycowie szczeruliwymi byli pod stódkiem panowaniem IMPERATORA ALEXANDRA I. Otworzyły się zatem drzwi wszystkie w Ratuszu, cisnął się lud niezliczony do oglądania Portretu; przez dzień cały do późney nocy; wyborna muzyka przygrywała; Ratusz i całe miasto illuminowane.

z Petersburga V. S. 22. Sierpnia.

Major Odedeson w służbę przyjęty umieszcza się w Staro-Ingiermanlandzkim regimencie muszkietyerów. Półkownik Loewenstern naznaczony komendantem 4. batalionu artylleryi J. I. Mosć raczył oświadczyć ukontentowanie: Szefowi Dnieprowskiego regimentu muszkietyerów General Lieutenantowi Brezeman von Netting;

Szefowi 3. półku strzelców General Majorowi Barclay Detol; Szefowi 8. batalionu artylleryi General Majorowi Grave; komendantowi 7. batalionu artylleryi Półkownikowi J. wlew; komendantowi Pionierów w Kijowie Półkownikowi Golostienow; Półkownikowi konney artylleryi batalionu Nowak, za porządek przez Inspektorów znaleziony. Zolnierzom batalionow artylleryjskich manewrującym tu d. 14 poroblad kazano — Główney Szkoły Mińskiej Professor Zacharzewski umieszcza się w 14. klasie. Na prosbę Carewiczów Gruzińskich, będący przy nich Xiąże Zachar Andronikow został Nadwornym Konsyliarzem. Zasiadający w Justic Collegium Infantjskich, Estfandzkich, i Finlandzkich daniel Stanu Konsyliarz L. feber uwalnia się od obowiązku, w nagrodę 42. letniej służby z pensją całej gaży. Tajny Konsyliarz Reinhold Prezydent Infantjskiego Hofgerichtu także uwolniony, dla starości w nagrodę 36. letnich zasług z pensją półowy gaży. Stanu Konsyliarz Gowerkow w nagrodę 54. letniej służby otrzymał pensją całej gaży.

IMPERATOR I MC w czasie niedawnego przejazdu swojego w Guberniach niektórych widział, że chociaż wydane były wczesne zalecenia, aby nie czyniono żadnych gorowości osobliwzych z okoliczności tej podróży, któreby się stawały uciążliwymi obywatelom, niektóre jednak urzędy miejskie pozwoliły sobie czynić rozporządzenia temu przeciwnie, w miastach i wsiach stawiając bramy ozdobne, ulice wysadzając drzewem, oświecając ogniem, i tym podobne okazalosci. J. I. Mosć zapobiegając aby to się nie działo na czas przyszły, gdy sam lub ktokolwiek z Familii Monarchey przejeżdżać będzie, osadził za rzecz przyzwoitą, żeby Senat raz na zawsze ostrzegł i przepis f. 1. Dla zpotykania i przeprowadzenia nikt nigdzie od żadney zwierzchności zniewalany być nie może 2. Drogi na przejazd umyślnie naprawiane być nie powinny, lecz tylko w przyzwoitym czasie? 3. Tylko samo i jeszcze więcej rozumieć się ma o ozdobach i wysadzaniu ulic drzewem bez korzeni, co las niszczy bez pożytku jedynie dla oka. 4. Na stacyach pocztowych Slachta nie ma się zgromadzać, prócz jednego Afesora Sądu Ziemskiego, lub według zdania Marszałków, jeden czyli dwóch Slachty dla dostarczenia koni i porządku w opłacie uszczęplących się za nie pieniędzy.

z Wiednia 28. Sierpnia.

Arcy Xiąże Karol z Gallicyi przez Ołomuniec, Brunn, obrócił podróż na Pragę, żkad na Lintz tu powroci na końcu Września. Zdrowie mu dobrze służy. — Austryackie woyska zaięły Palsau; stało się wszystko na żądanie samego Biskupa: „Dwie kolumny woysk Bawarskich, powiada w swojej deklaracyi, osadziły część krajów moich nad Dunajem, bez żadnego ostrzeżenia; zatem zbliżając się do stolicy, zatoczyły działa, grożąc wtargnieniem. Xiąże Biskup znając prawa i obowiązki Stanów Rzeskich, udał się do Cesarza jako głowy, z prosbą, żeby nie dopuścił takiej gwałtowności; ale

raczy Austriackim żołnierzem zastąpił Biskupstwo od najszybciej. Poddanym zaleca być spokojnymi; niech tymczasem Deputacya w Ratisbonie o losie najluzniej stanowią. — Podobnym sposobem wojska Cesarzskie osadziły Arcy Biskupstwo Saltzburckie i Opactwo Bertolszaden; rząd cywilny zostawiono wszędzie na stopniu dawniejszym; utrzymywany jest żołnierz za grosz własny.

Mocarstwa, które pośrednictwem swoim spokojność Rzeszy Niemieckiej przywrócić pragną, przez Posłów podały Seymowi w Ratisbonie umowę dawno już podpisaną względem indemnizacyi, zostawiając Deputacyi czas dwumiesięczny do rozmyślenia i przyjęcia; jest zaś następującej treści:

1. Arcy Xiążęciu W. X. Toskańskiemu za Toskanią; Saltzburg, Berchtolszaden, Trident, Brixen, część Biskupstwa Palsau za rzekami Iltz i Inn Austrii przyległą, wyciąwszy przedmieście Palsawskie z obwodem 500 sążni, Opactwa, Kapituły, Kłasztory w Dyecezyach pomienionych będące. Te kraje od Cyrkułu Bawarskiego oderwane, do Austriackiego będą wcielone; z jurysdykcyą duchowną. Muhldorf przy Bawarii zostanie.

2. Xiążęciu Modenskiemu za Modenę, Brigau i Ortenau.

3. Elektorowi Bawarskiemu za Xięstwo dwóch Mostów, Juliers, Palatinat Renu, Bergopzoom, Ravenstein, dzierżawy w Belgium i Alzacyi: Palsau, oprócz części Arcy Xiążęcy, Wurtzburg z wyłączeniem jak poniżej, Bamberg, Aichstedt, Freisingen, Aulzburgskie Biskupstwa, probostwo Kempten, miasta wolne Rothenburg, Weissenburg, Windsheim, Schweinfurth, Gochsheim, Sennefeld, Althausen, Kempten, Kaufbeuren, Memmingen, Dunkelshühl, Nordlingen, Ulm, Bopfingen, Buchorn, Wangen, Leutkirch, Ravensburg, Alchshausen; Opactwa S. Ulric, Irsée, Wengen, Socflingen, Elchingen, Ursberg, Rothenburg, Weltenhausen, Ottobeuren, Kaisersheim.

4. Królowi Pruskiemu za Clivią, Geldryą, Moeurs, Sevensaer, Haisen, Mahlbürg za Renem ztracone, jakoteż cła na Renie i Mozie. Biskupstwa: Hildesheim, Paderborn; Erfurth, Untergleichen, Eichsfeld, Triefort, część Biskupstwa Munster na prawej ręce linii idącej z Olphen przez Munster miasto do Tecklenburg, z miastami Olphen i Munster; brzeg prawy rzeki Embs do Lingen, miasta wolne Mulhausen, Northausen, Goslar; Opactwa Herforden, Quedlinburg, Eten, Elsen, Werden.

5. Xiążęciu Nassau Usingen za Saarbrück, Saarwerden, Otweiler, i Lahr; kray Moguncki na prawym brzegu Menu, wyciąwszy Aschaffenburg, i inne między Menem, Darmstad i Erbach leżące; Caub, i resztę dzierżaw Colońskich, Seligenstadt, Bleidenstad Kłasztory; Sayn Alten Kiirehen, Soden, Soultzbach.

6. Nassau Weilburg za Saarwerden Kircheim, Polanden; resztę Elektoratu Trewirskiego, Opactwa Arnstein i Marienstadt.

7. Nassau Dillenburg za Stadbuderat; dobra Hollenderskie i Belgickie: Biskupstwo Fulda, Corvey, miasto Dortmund; Opactwa i Kapituły tam leżące z obowiązkiem zapłacenia pretensyi dawniej przez Francją przyznanych; Opactwa Weingarten, Kappel, Kappenberg, Ditzkirchen.

8. Margrabi Badeńskiemu za Sponheim, dzierżawy Luxemburgskie i w Alzacyi: Biskupstwo Constancyeńskie resztę Spiry, Bazylei, Strasburgskiego, Ladenburg, Bretten, Heidelberg, Mannheim, Lahr, Lichtenberg; miasta Offenburg, Zell, Hamersbach, Gengenbach Überlingen, Biberach, Pfulendorf, Wimpfen; Opactwa Schwarzbach, Trauenals, Allerheiligen, Lichtenthal, Gengenbach, Offenheim, Munster, Petershausen Salmansweiler.

9. Xiążęciu Wurtembergskiemu za Montbeliard i dzierżawy w Alzacyi i Franche Comté: Probostwo Elwangen, Opactwo Zuisalten, miasta Weil, Reutlingen, Eslingen, Rothweil, Giengen, Aulen Hall, Gmeindt, Heilbron.

10. Landgraffowi Hesse Casselskiemu za S. Goar i Rhinfels; Amoenburg. Fritzlar, Holzhausen.

11. Landgraffowi Hesse Darmstadt za Lichtenberg, Lindenfels, Otzberg, Oppenheim, Xięstwo Westfalskie do Elektoratu Colońskiego należące, Gornsheim, Bensheim, Hoppenheim; resztę Biskupstwa Worms, miasto Friedberg.

12. Xiążęciu Hohenlohe Bartenstein, Grafowi Loewenhaupt, Loewenstein, Linange, Salm, Wied, Aremberg, Ligne, Mark, Solms, Witgenstein, Wartemberg, Stolzberg. Ysenburg, Thutaxis, Sickingen, Leyen, Brezenheim, Colloredo, Dietrichstein, Sternberg, W. Pizeorowi Maltańskiemu, którzy mniej od pierwszych ztraćili; obmyslono przyzwoitą nagrodę, słowem nikt zapomniany nie jest w tym projekcie.

Przydają maostatek Posłowie Mocarstw pośredniczych: Potrzebna i podobna rzecz będzie zachować w pierwszem Collegium Rzeszy Elektora Duchownego. Więć Arcy Kanclerz przeniesiony zostanie na Biskupstwo Ratisbonskie z Opactwami: S. Emeran, Obermunster, Neidermunster, z powiatem Aschaffenburg, przydając tyle innych Opactw, ażeby razem wszystko czyniło million złotych rym. dochodu rocznego. A ponieważ nayprzyzwoitszy jest środek ugratowania Rzeszy przez wprowadzenie do pierwszego Collegium Xiążąt naymniejszych; tytuł Elektorski otrzymają: Margrabi Badeński, Xiążę Wurtembergski, Landgraf Hesse Cassel. Gdy Król Angielski jako Elektor Hannovera rościł pretensye do Hildesheim, Corvey, Hoexter; Biskupstwo Osnabruck już alternatą należące Domowi Elektorsko Brunswickiemu, postąpi się wiecznością pod warunkiem: aby Elektor zrzekł się pretensyi pomienionych; miastom Hamburg i Brema ustąpił wszystko co u nich posiada: Wildshausen dał Xiążęciu Oldenburgskiemu, prawo do Sayn Altenkirchen Xiążęciu Nassau Usingen. Wielka Kapituła w Lubeck sekularyzowana dostanie się Xiążęciu Oldenburga, cło w Elsflet ustanie na zawsze; własność Xiążęcia, Biskupia, i Kapitulna w mieście Lubeck, temuż miastu darowana.

Wyrazili jeszcze Posłowie: 1. Dobra Kapituła z Biskupstwami razem staną się własnością nowych Panów. 2. Dobra duchowne w projekcie nie wypisane pójdą w nagrodę tym, których indemnizacya okaże się niedostateczna, na opatrzenie nowych Biskupstw z Kapitulami; na pensye dla zgaszonych Zakonników i Mniszek dożywoń. 3. Fundusze szpitalów, Akademii, Collegiów, i inne pobożne i pożyteczne do tych Panów należeć mają, w których kraju się znajdują. 4. Kraje przez indemnizacyą teraz dane, wypłacą długi przez Xiążąt zaciągnięte na dzierżawy onych dawniejsze za Renem. 5. Wszelkie cła z obustronnie zniesione na Renie. 6. Xiążęta Nassau Usingen, Weilburg, Salm, Kirburg, Linange, Aremberg wnidą do Collegium Xiążęcego. 7. Collegium miejskie składać się będzie z miast: Hamburga, Lubeki, Brema, Wetzlar, Frankfortu, Norimbergi, Auszpurga, Ratisbony, które podczas wojen następnych obojętność zachować mogą. 8. Sekularyzacya kłasztorów mniszek Kłaustralnych odbywać się powinna za wiedzą Biskupów; sekularyzacya zakonników zupełnie zostawiona woli panujących Xiążąt, którzy mocni są ich zachować lub zgasić według upodobania.

W Constantinopolu 30 Lipca ogłoszono traktat między Francją i Portą zawarty w Paryżu d. 25 Czerwca, przez Ministrów Talleyrand, i Essaid Mohamet Said Ghalib Effendi. Między przedniejszymi warunkami jest: żegluga na morzu czarném, układ na poskromienie Afrykańskich rozbojników; odnowienie dawnych traktatów, nagroda za towary zkonfiskowane podczas wojny, wypuszczenie na wolność jeńców, wzajemna gwarancya wszystkich dzierżaw; ratyfikacya dni 8e zamierzona.

z Londynu 24. Sierpnia.

Admirał Warren urzędownie ogłoszony Ambassadorem Brytanii W. do Dworu Rosyjskiego. — Pisma nasze liczą, że 100 Rezydentów elekcyja będzie zaskarżona przed Parlamentem. Strońnicy Ministrów przymawiają Foxowi i przyjaciółom jego, że umyślnie podróż przedsięwzięli do Francyi, dla zbierania pochwał, oklasków, dziękczynienia, na które zasłużyli głośno w obu izbach narzekając na przedłużenie ostatniej wojny, i żądając rychłego pokoju. — W Paryżu zrowadzenie gazet i dzienników Angielskich zabronione bydź miało; rząd nie chce ażeby czernidła i potwarze przeciwko niemu zuchwale miotań, chodziły po ręku nie oswieconego gminu, który o rzeczach sądzić nie umie. — Papiery nasze już spadły do 68 procentów. — Król Jmć ma oglądać porty Plymouth i Falmouth. — Jakób z Stuart zostawił naturalnego Syna Xiążęcia de Berwick, który na stołpiu Marszałka Francyi poległ w oblężeniu Philipsburga r. 1734. Potomek jego Xiąże Fitz James Emigrant odebrał od Konsula Buonaparte odezwę; zaprasza do powrotu, przyrzekając oddać majątek, którego jeszcze rewolucya nie pożarła.

Okręt Batawski Bato od 76 armat płynący do przygórka dobrej nadziei zawinął do Plymouth. Gubernator tej osady Janssen wysiadłszy na ląd z switą, port oglądał, grzecznie przyjął od kommanderującego Admirała Dacres, który odebrał rozkaz z 3 okrętami, 4 fregatami pod żagle wychodzić iak domyślamy się do morza srodziemnego dla uskromienia rozbojników; eskadrę na 4 miesiące w żywność opatrzoną. — W Martinice nowy spis odkryto; Murzyni białych mordować chcieli; dowodzący był Szef przybyły tajemnie z Guadalupe; tego w kaydanach odesłano na karę. Jeszcze wojska Francuzkie nie przybyły dla obłężenia osady pomienionej; tymczasem wielu mieszkańców gotuje się przenieść do Trinitady. — Emigranci regimentu Mortemart z Lisbony powracając do Anglii, rozbili się blisko Francuzkich brzegów; nic się złego nie stało; współziomkowie wytatowanych grzecznie przywitali.

z Paryża 24. Sierpnia.

Pierwszy Konsul prezydował w Senacie; iechał na radę z wielką okazałością; assistowali w 6 karetach Konsulowie, Ministrowie, Konsyliarze Stanu; wielu Generałów z Oficerami otaczało pojazd jego; gwardia konna szła na czele, i straż tylną trzymała, cały garnizon we dwa szeregi uszykowany stał po ulicach których przejeżdżał Buonaparte. Wysiadającego przyjął 10 Senatorów. Naprzód Józef i Lucian Buonaparte, z wielkiej rady legioniu honorowego, a przeto Senatorowie; przysięgę wykonali na wierność konstytucyi, obiecując bronić sprawy narodu, utrzymując trwałość rządu. Podobną przysięgę wraz cały Senat wykonał. Zaczęło się czytanie projektów ułożonych przez Talleyrand, Chaptal, Barthelemy, Fargues, Renier, Portalis, Kellerman, Józefa Buonaparte w radzie tajnej ułożonych, które Senat wyrokiem swoim w prawo miał zamienić. o fessjach Senatu i obrządkach; iakim sposobem Departamenta podawać mają osoby do zgromadzenia prawodawczego, iak dzisiejszych Trybunów półowa ustąpi z urzędu; iak nowy będzie zwołany, iесли ten rozwiąże Senat; które będą 24 główne miasta RPtey przysyłać mające Mairów dla wysłuchania przysięgi wyznaczonego przez Konsula następcy; o przyłączeniu wyspy Elba do RPtey. Naostatek Minister Talleyrand czytał rapport o środkach przedsięwziętych do wykonania Lunewilskiego traktatu. Po zakończeniu pierwszy Konsul powrócił do Thuilleries, iak przybył, pośród okrzyków radośnych i błogosławieństwa niezliczonego ludu.

Wkrótce potem Chaptal Minister podał Konsulowi rapport o dziełach uskuteczionych, przedsięwziętych, umyślonych na dobro narodu. Jużesmy naprawili drogi w kraju głównych 20; podobnych naprawiać zaczęto 15; mniejszych 27; na co w dwóch latach wydano 48 mill. liwr. Zostaie nieukniętych drogi mniejszych 38, na rok terazn. trzeba na poprawę 25 mill. Oprócz tej summy którą ze skarbu dać kazano, Konsul wyliczyć zalecił dla Chaptala inną 22 mill. to jest: na drogę w górze Simplon, Genevre, Mont Cenis, czwartą z Nice do Vintimille 3 mill. Na poprawę mostów większych w kraju 2 mill. Na kanał S. Quintin 2 mill. na kanał w Arles 500 tysięcy, na osuszenie błota pod Rochefort 300 tys. na ocembrowanie kamieniem Sekwany w Paryżu 200 tys. na ułatwienie żeglugi wewnętrznej 2 mill. na poprawienie portów kupieckich 2 mill.

Generał en chef Leclerc przysłał urządzenie przez się zrobione dla osady S. Domingo. W części Francuzkiej administracyą gromad i powiatów oddaje kommandantom wojskowym i radzie z obywatelów znaczniejszych wybranej. Do nich policya należy. Nikt wyrażać się nie może od publicznej posługi. Pasporta bez opłaty będą każdemu dawane. Zpisać ludność zalecono. Więzić nie wolno obywatela, wyjąwszy uczynek gorący; rekwiżycje ludzi, koni, bydła zabronione; o potrzebie ich Sąd przy Generale en chef. Rada Administratorska rozłoży podatek, wybierze; i wyda według przepisu. Jest wiele innych artykułów zciągających się do utrzymania spokoyności i porządku. Leclerc przyłączył doniesienie o okrętach Francuzkich i postronnych, które w znacznej liczbie do portów zawiać poczety, o cenie produktów krajowych; uwolnieniu od cła kupców naszych.

Twierdzą niektórzy, że Amerykanie ofiarowali wyliczyć 30 mill. liwr. za ustąpienie im części Louisiany. — Po wszystkich miastach RPtey dzień 15 uroczyste był obchodzony.

Od granic Włoskich 16. Sierpnia.

Kardynał Spina nowy Arcy Biskup Geneński, przybywszy do Senatu Ligurów, miał mowę, na którą odpowiedział Doża Durazzo. Ten codzień rano daie audyencye każdemu; przez co na powszechną miłość zasłużył. Ten postępek jego przypomina Geneńczykom wieki szczęśliwsze, kiedy przed ustanowieniem księgi złotej; lud cały okrzyknął Dożę: obróńcą iwoim; który tytuł poświęciła konstytucya demokratyczna r. 1413 — Arcy Biskup Palermu, Biskup Bernier, i X. Caselli mają wkrótce otrzymać dystoynność Kardynalską; niektórzy przydają Arcy Biskupa Lyonu Fesch, Wuia Konsulowskiego. — Przy installacyi Doży Durazzo czytano list Konsula Buonaparte do Senatu. „Interes narodu Liguryjskiego za własny mają Francuzi; ufalszcie nam statecznie; ztąd konieczny czuję obowiązek zabezpieczenia pokoju, wolności, szczęścia waszego. Ligurya długo teatrem była wojny krwawey. Słodko mnie przypomnieć; że pośród największej trwogi i rozpaczey, wierni nam przymierzenie; nigdy sprawy naszej odstąpić nie chcieliście. Upadł już pośród was nierząd dwójacy umysły. Były fakcy, i te zniknęły; macie zapewne nieprzyjaciół za granicą; lecz Francuzki naród nigdy nie zapomni o was. Konstytucya wasza na równości ugruntowana; wielkimi Prowincjami rozszerzyła wkrótce Liguryą. A więc już zapomniycie kłęk przeszłych. Czegoż nie uczynili, nie wycierpieli przodkowie dla nabycia kilku nędznych wioszek? Precz z kraju niezgoda, szanucyja konstytucyą i religią; niech dzieci wasze rosną w miłości narodu wielkiego; słabe galery niech ustąpią miejsca wojennym okrętom, które handel zasłaniać powinny na wschodzie; niech narody przypomną, czém niegdys Ligurowie byli. Se-

natorowie! ziomkom powiedzcie, że wybierając Dożą Ob. Durazzo stosowałem się do chęci waszej; bądźcie zaś pewni, że pomysłność Ligurów za własne szczęście poczytam; przypadki przeciwnie za największe zmartwienie.,,

Buonaparte.

Ociec S. portowi Sinigaglia nadać postanowił też fame przywileje i swobody, jakie mają Civitavecchia i Ancona. — Król Dwóch Sycylii wytypić postanowił w Państwie swoim żebrałów, przymuszając do roboty ktokolwiek pracować może. — Między Francją i Ligurami będzie podpisana wkrótce umowa, której mocą wyspy Corsyka i Capraja pierwszej wieku się ustąpić zostaną, czego dotąd ostatni uczynić wyraźnie nie chcieli. Powiaty Oneille i Leano Piemontskie do Liguryi będą wcielone. Tym czasem Buonaparte prosi Senatorów, ażeby kilka okrętów zbrojnych posłali na rozbcyników Afrykańskich. — Biega pogłoska, że nowy Król Sardyński zrzekł się uroczystie Sabaudyi, Piemontu, Nice, pod warunkiem otrzymania nagrody przyzwoitey, za pośrednictwem zprzymierzeńców swoich.

JW. Gubern: Woieny Litt: zarządzający cywilnością Generał Kawal. Kawaler Orderów Baron Beningsen zawiadamia Szlachcica Sym: Bartoszewskiego Rotm: Infl:, ażeby stawał sam lub przysłał Plenipotentą końcem odebrania Rub: Als: 50. z gabinetu J.I.M. dla niego pod adresem moim przysłać. Także Szlachcica Jana Jaworowskiego, ażeby stawał z dowodami przekonania mającemi o Synach jego kiedy i gdzie podczas wojny przeciw Francuzom polegli, jaką mieli rangę, i w jakim półku służył. W Wilnie 28. Sierpnia 1802.

Od Rządu Gubernskiego Wileńskiego ogłasza się; iżby życzący kupić z publiczney licytacji majątek po zmarłym Półkowniku byłych wojsk Pol. Olendzkim pozostały, zwany Raudonie w Powiecie Rosieńskim sytuowany, mający 18. dymów poddanych, który czyni roczney intraty 520 Rubli 66½ kopiejek za pretensją Warszawskiey Bank: Kommissyi wzięty, stawali w Rządzie tutejszym sami, lub przysłałi prawnie umocowanych Plenipotentów w terminach: pierwszym 2. drugim 4. i trzecim 9 7bra 1802 R.

Kompania arędująca sprzedaż kart po całej Rosyjskiey Imperii, podaje do wiadomości, że umniejszona na karty Polskie cena, od dnia pierwszego 8bra idącego Ru odmienia się, i że od wspomnianego dnia też karty Polskie w równey cenie z kartami Francuzkiemi sprzedawane będą; to jest w Guberniach, pierwszy gatunek po 6. rubli, a drugi gatunek po 4. rubli 80. kopiejek tuzin, w Stolicach zaś, po ustanowionych dla Stolic cenach.

Ostrzega się Prześw: Publ: Guberniow Wileńskiej, Grodzieńskiej, i Mińskiej, ażeby Ur: w mieście Wilnie Zarębaczowi Janowi Łogumowskiemu, niczym nie bawiącemu się, i nie mającemu przytulenia, żadnych kredytów iak w pieniądzach tak i fantach, ani na imię jego ani też pod imieniem Matki jego Doroty Łogumowskiey mającey Kamienicę na przed-mieściu Zarzeczcu, onemu nie czyniono, pod utratą pożyczonych summ i ruchomości. Dat w Wilnie R. 1802 Aug: 27. dnia.

Maryanna z Łukomskich Zylińska z Pttw Lidzkiego opuszczona od męża Stanisława Zylińskiego od lat 12. Miała wprowadzić wiadomość o zeyściu jego w Gubernii Białoruskiej; lecz w niepewności zostając, uprasza Prześw: Publiczność, ażeby donieść raczyli o życiu lub śmierci jej męża do Kancellaryi Konsystorza Wileńskiego.

Mieszkający w Powiecie Prużańskim Nadworny Konsyliarz Trutowski donosi, że d. 12 Sierpnia r. ter. uciekł od niego w Grodzie człowiek poddany Klim Baranów, lat mający 20, wzrostu 2 arszyny 5 wierszków, włos na głowie i brwiach rusy, twarz okrągłą z małemi na niej piegami, oczy rude, nos mierny; mówi po Rossyisku i trochę po Polsku; Odzienie uciekając miał: Kurtkę z drylichu w paski, spodnie krótkie sukienne czarne, kapelusz czarny okrągły, czuykę sukna szarego, o zyskanie tego człowieka uczynił już Nad. Sow. Trutowski krok prawem przepisany; rozesłane są publikacye przez policyę; dotąd ieszcze Baranow zchwytyany nie jest. Przeto uprasza każdego, komuby się zdarzyło jego poznać po wyż opisanych znakach, nie zważając gdyby wziął inne imię, co dla bezpieczeństwa uczynić może, ażeby raczył zbiega przytrzymać i odesłać w Sąd Ziemiński lub do Horodniczego, iak komu będzie wygodniey; za co od pomienionego Konsyliarza pewien jest otrzymać nagrodę przyzwoitą.

Opuszczone i w ruinę podane, przez Obywateli, w środku miasta Wilna i po przedmieściach Posesye, zmuszają Magistrat Wileń: , do wydania przez ninieyszą publikacyą ostrzeżenie: że gdy Prawem Konst: 1764 Ru postanowionym jest; aby Posesye w mieście Wilnie będące, ruinie podane, zanieprzystąpieniem przez Aktorów, do należney onych reparacyi, przez miasto plus offerenti były sprzedawane; dla tego Magistrat, w exekucyą tego prawa, ogulnie wszystkich mających w tym mieście i na przedmieściach Pałace, Kamienice, Domy drewniane i Place; a przez opieźalność ruinie i spustofzeniu pozostawione; aby naydaley do upłynienia roku, od daty ninieyszey publikacyi, starali się poruynowane zreparować, a puste place należycie zabudować; ostrzega. W przeciwnym zaś zdarzeniu; Magistrat ogłasza, iż wszelkie Posesye zruynowane, i Place puste; zajęte i przez publiczną licytacyą, w skutek prawa Konst: 1764. Ru spzedane będą. 1802. Julii 2. dnia.

Po zmarłych rodzicach Dobrzańskich pozostałi Synowie: Józef, Albin, Karol, z powodu śmierci Opiekuna Karol z domu oddalony znajdując się w Pcie Wilkomirskim u JJWW. Morikonich Podkomor. uprasza familią i kogo dóydzie ninieysze uwiadomienie, ażeby jemu o życiu braci jego donieść raczyli. Adres w Wilnie do Staro zakonnego Leyby Jankielewicza na Niemieckiey ulicy Nro 312.